

Гордана Лаковић

Снага српског језика и ћириличног писма

У оквиру свог боравка у САД, у мају месецу, одржала сам низ значајних промоција и презентација својих радова и стваралаштва како за најмлађу публику тако и за одрасле од Флориде, преко Чикага, Детроита па све до Лос Анђелеса и Сан Дијега.

На самом почетку месеца, првог маја, одржана је изузетно успешна промоција зборника *Срцем у оцабини*, у Мајамију (Флорида) у сали цркве Светог Симеона Мироточивог. Добра посета и квалитетан програм били су гаранција позива да дођем поново у октобру ове године.

Након Флориде уследиле су две промоције у Чикагу. Чикаго као незванична престоница српске дијаспоре увек је био град културе и гостопримљив домаћин многим познатим књижевницима, сликарима, глумцима и јавним личностима уопште. Тако је било и овога

пута, јединствено 5. маја у простору Српске Народне Одбране одржала сам промоцију три зборника чији сам приређивач: *Зашио смо оишли*, *На раскрсници* и *Срцем у оцабини*. Стил писања и приповедања који се користи у зборницима плени једноставношћу и доноси са собом дах традиције и наше културе, топлину, срдачност, префињеност које их посебно красе.

Посебно место и изузетну интеракцију сам имала са најмлађима превасходно у Чикагу, а касније и у Сан Дијегу и Детроиту.

Караван среће је прво стигао у Чикаго, 4. маја, у Академију „Светог Саве“. На овој необичној књижевној играоници било је присутно преко 120 деце. За мене је ово била изузетна и јединствена прилика да се упозна са младим нараштајем који ће преносити нашу лепу српску културу и традицију у долазећим годинама. Видно сам

уживала у интеракцији са децом, која су с одушевљењем прихватила моју поезију и игру, а највише од свега ме је импресионирано њихово знање и разумевање матерњег језика.

Промоција збирки поезије за децу *Радозналица*, *Нека расипе наше дрво*, прича за децу *Дечје царство* и драмског дела *Шумска заврзлама*, осим у Чикагу одржана је 7. маја и у Сан Дијегу и 21. маја у Детроиту.

Разлог за све ове посете по САД је био да деци која похађају српску школу одржим књижевне играонице и упознам се са српским заједницама у Америци. Кроз играонице, деци сам представљала своју поезију, а кроз интеракцију спознавала колико и како говоре српски језик. Према томе сам одређивала шта ћу се са њима играти, које песме ћу им пуштати, које кореографије изводити. Циљ је да их кроз игру научим и моралним и људским вредностима, а једна од најважнијих је поштовање. Ова морална вредност може учинити живот лепшим и испуњенијим уколико се према својим ближњима и околини односе са поштовањем. Затим о учтивости. „Молим те”, „хвала” и „изволите” нису тешке речи, али су корисни манири који чине велику разлику у комуникацији са другима. Кроз игру причамо о одговорности, дружељубивости, послушности, искрености...

причамо и о љубави и како се она исказује. О слози и колико је важна за породицу и како то слога кућу гради. Причамо о важности пријатељства и породице, и не пропуштам да им скрене пажњу на то одакле су и зашто тиме треба да се понесе.

Збирке поезије за децу: *Радозналица* и *Нека расипе наше дрво*; прихваћене су са изузетном радошћу од деце у дијаспори, а рекла бих и од њихових родитеља, бака и дека, учитељица и свештеника. Дружити се са овим малишанима, сазнати шта воле, чему се радују и смеју, како уче, шта их интересује, колико знају, шта желе је вредност која нема цену... а кад се сви окупе око мене, кад се загрлимо и заиграмо то је онда право мало емотивно богатство које не бих мењала ни за шта на свету. Чак и они малени који су немирни док не почне програм, заћуте, ставе ручице под браде и не трепћу док промоција траје. Они други, старији, дижу руке, учествују, питају, а на крају се заједно са мамама и татама радујемо и играмо. Деца су на крају крајева најискеренија публика, зар не? Нико их не може преварити, нити ће они преварати вас. Она или нешто воле и томе се искрено радују или не воле и то вам одмах покажу.

Своју америчку турнеју завршила сам у Лос Анђелесу, Аркадија, у недељу, 8. маја, у Српском култур-

ном центру у просторијама цркве „Христовог Спасења“, у Калифорнији. Две недељу касније, 21. маја, Караван среће је позван да обрадује децу у Детроиту, САД у Српском културном центру „Никола Тесла“.

МАЈАМИ – 1. мај 2022.

У сали цркве “Светог Симеона Мироточивог” представила сам зборнике: *Срцем у оцабини, На раскрсници и Зашто смо оишли*, чији сам приређивач. За мене је то било “ватрено крштење” јер пре тога нисам радила овакву врсту промоција књига за одрасле у САД. Наше заједнице се разликују између две цркве, а да не помињем између две државе. Никога нисам познавала нити била сигурна како ће прихватити то што ћу презентовати.

Међутим, на моју велику радост, све је прошло савршено. Организатор Марко и попадија Сава су ми се придружили у читању, што ми је улило сигурност и ослободило треме. Након промоције, у непосредним контактима са људима, постало је јасно колико су били одушевљени, а у исто време исказали потребу за таква и слична дешавања. Уследио је позив за поновни сусрет.

Овога пута у Мајами ће стићи и *Караван среће* где ће кроз књижевну играоницу бити представљене

књиге за децу. Стекла сам утисак да је заједница у Мајамију кохерентна, а њихови програми за најмлађе разнолики. Захвална сам за сваки тренутак проведен с њима као и на новим познанствима које сам стекла.

ЧИКАГО – 4. мај 2022.

На књижевној играоници у Академији “Свети Сава” било је присутно преко 120 деце. Фасцинантан број, морам рећи и јединствена прилика да се упознам са младим нараштајем Чикага.

Већ на први поглед и након првих размењених реченица било је јасно да се са овом дечицом озбиљно ради. Уживала сам у игри са њима и стекла утисак да је осећање обострано. Колико су они научили од мене подједнако сам и ја од њих. И то је та лепота у раду са децом. Искреност која плени, машта која мотивише.

Њихово знање матерњег језика је импресивно, почевши од оних најмлађих па до најстаријих. Учитељицама велика захвалност на успостављању дисциплини која влада у школи и на програму који очигледно даје одличне резултате.

5. маја у просторији Српске народне одбране (СНО) сам представила свој књижевни рад. Међу присутнима су били представници Генералног конзулата Републике Србије у Чикагу конзул Милан Вара-

диновић и супруга г. конзула Александра Иванишевић, новинари, чланови СНО итд. Допринос овој вечери је својом мини изложбом икона и слика дала и моја пријатељица, сликарка Гордана Ненадовић. У представљању зборника су ми се придружили Анита Костић и Драган Вујошевић, председник СНО.

У пријатној атмосфери и разговору након промоције упознала сам нове људе са којима је било задовољство дружити се и разменити мишљења. У оваквој врсти окупљања се неретко изроде нове идеје и пријатељства што резултира у стварању нових пројеката који својим садржајем повезују Србе у расејању са матицом.

САН ДИЈЕГО - 7. мај 2022.

Бити у Сан Дијегу је привилегија и једно од оних гостовања које се памте по доброј вибрацији. Дивни домаћини и родитељи, а дечица предивна и васпитана. Видљиво је да се заједно са учитељицама ове мале српске школе улаже велики труд и рад да се деци осмисли адекватан програм. Најдраже од свега је било видети да су сложни у напорима да им пренесу нашу лепу српску културу и традицију, језик и ћирилично писмо, веру и обичаје учећи их тиме да не забораве своје корене. Надам се да сам и ја кроз књижевну играоницу *Караван сре-*

ће додала томе свој скромни допринос.

Захвална сам им што су ме позвали, то је искуство које се памти. Хвала што су ми омогућили да представим своја дела за децу и да се дружим са свима њима, а посебно Весни, Дарку и учитељицама.

ЛОС АНЂЕЛЕС – 8. мај 2022

У просторијама Српског културног центра сам одржала још једну промоцију зборника *Срцем у оџаџбини, На раскрсници и Зашићо смо оџишли*. Идеја је била да се људима кроз ове зборнике, који су документи своје врсте, представи значај Срба и њихових достигнућа у Северној Америци. Неки од показаних успеха су уједно и достигнућа на светском нивоу. Њихове приче показују падове и успоне али и упорност да истрају у ономе у чему су били најбољи. Ови зборници граде мостове између дијаспоре и матице и не праве разлику међу српским народом ма где се налазио на земљином шару. Они одговарају и на питања како отићи из земље и снаћи се у новој средини али и како и зашто се вратити ако за то постоји потреба и како преносити стечена знања и искуства у матицу.

ДЕТРОИТ – 21. мај 2022.

Детроит је био „шлаг на торти“. Пре две године сам се упознала са

овим малишанима када сам им се први пут представила са дечјом поезијом. Дочекали су ме раширених руку, а шта може бити лепше од тих крила пуних љубави. Срећа што се поново видимо је била обострана. Осим тога учитељице и родитељи су се потрудили да ми приреде мало изненађење. Веома су ме обрадовале Мила Ђорђевић, Теодора и Ивона Јакшић, три девојчице које су прочитали неколико песмица из збирки поезије за децу *Радозналице* и *Нека расте наше дрво*, и то прецизно на течном српском. Још веће изненађење је дошло од малишана Новака Машића кад је отпевао песму “Слога кућу гради” са мог новог музичког CD-а који ће ускоро изаћи.

Инспирисана оваквом добродошлицом нисам ни приметила да смо се играли скоро два сата, што је читавих сат и петнаест минута дуже од уобичајеног програма. Деци обично не може да се држи концентрација толико дуго, али је би-

ло очигледно да смо сви, па чак и родитељи и баке уживали у овом Каравану среће.

ЗАКЉУЧАК

Када бих на крају подвукла црту и сумирала ову моју малу књижевну турнеју, рекла бих да сам поносна на Србе у ресејању и да ми је драго да сам део те заједнице. Ми смо један те исти народ, у Србији или расут по свету, свако са својом јединственом причом ма каква она била. Упознала сам дивне људе и то је богатство које нема цену. Надам се да сам бар мало додирнула њихова срца јер са сигурношћу могу рећи да су они додирнули и испунили моје. Све то ми даје додатну мотивацију да наставим рад на зближавању Срба ма где они били и преношењу српске културе и традиције нашој дечици кроз поезију, игру и причу. Хвала Лос Анђелесу, Сан Дијегу, Мајамију, Детроиту и Чикагу.

